

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/142/2015
Identifikačné číslo spisu: 8014200449
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:8014200449.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: MVDr. V. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., právne zastúpený: Mgr. Peter Vóloch, advokát so sídlom Čáčovská 305, 905 01 Senica, proti žalovanému: Komora veterinárnych lekárov Slovenskej republiky, so sídlom Botanická 17, 841 01 Bratislava, právne zastúpený: Erben & Erben, Aadvokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Nám. SNP 22, 811 01 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 13/2013 Pr zo dňa 18. decembra 2013, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/29/2014-268 zo dňa 31. marca 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/29/2014-268 zo dňa 31. marca 2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom zo dňa 31.03.2015, č.k. 1S/29/2014-268 podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie č. 13/2013 Pr zo dňa 18.12.2013, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu - Disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie Komory veterinárnych lekárov Slovenskej republiky č. 13/2013 DS zo dňa 2.10.2013.

2. Rozhodnutím č. 13/2013 DS zo dňa 2.10.2013, bola žalobcovi podľa § 21 ods. 2 písm. b/ zákona č. 442/2004 Z.z. o súkromných veterinárnych lekároch, o Komore veterinárnych lekárov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení zákona č. 488/2002 Z.z. o veterinárnej starostlivosti a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 442/2004 Z.z.“) a § 3 písm. b/ Prvej časti Disciplinárneho poriadku Stanov komory veterinárnych lekárov Slovenskej republiky uložená pokuta vo výške 995,- € za disciplinárne previnenie, ktorého sa mal dopustiť tým, že ako člen Komory veterinárnych lekárov Slovenskej republiky pri suke sťažovateľky M. N., bytom D., nevykonal súkromné veterinárne činnosti odborne, nakoľko dňa 25.04.2013 použil humánne lieky Degan 10mg/2 ml sol. inj. a Paralen supp čípky bez odôvodnenia v zmysle § 106 ods. 1 písm. b/ zákona č. 362/2011 Z.z. o liekoch, dňa 28.04.2013, nevyšetрил zviera pred anestéziou pre zhodnotenie rizika anestéziou, nestabilizoval zviera pred anestéziou, použil humánny liek Thiopental bez odôvodnenia v zmysle § 106

ods. 1 písm. b/ zákona o liekoch a nezabezpečil pooperačnú starostlivosť zvierat'a a nevedol evidenciu o vykonávaní súkromnej veterinárnej činnosti, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 21 ods. 1 zákona č. 442/2004 Z.z.

3. Krajský súd v odôvodnení rozsudku podrobne opísal priebeh disciplinárneho konania a vychádzajúc zo žalobných dôvodov posudzoval zákonnosť rozhodnutia žalovaného ako aj postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu. V predmetnej veci sa krajský súd primárne zaoberal otázkou, či odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa kritéria uvedené v ustanovení § 47 ods. 3 správneho poriadku. V tejto súvislosti považoval za potrebné vysporiadať sa s námietkou žalobcu, že z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného nie je zrejmé, na základe akých skutočností dospel žalovaný k záveru, že predvolanie svedkyne M. N. nie je potrebné. Krajský súd skonštatoval, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia vyššie uvedené kritéria spĺňa. K námietke žalobcu o tom, že sa v predmetnom disciplinárnom konaní nemohol v rozpore s § 17 ods. 1 správneho poriadku zastúpiť inak ako advokátom, uviedol, že zákon č. 442/2004 Z.z. takýto postup umožňuje, pričom poukázal na rozsudok NS SR sp.zn. 8Sžo/362/2009 zo dňa 26.08.2010, z ktorého vyplýva, že ak je Disciplinárny poriadok vydaný na základe zákona č. 442/2004 Z.z., platí v danom prípade ohľadne úpravy zastupovania v disciplinárnom konaní ustanovenie Disciplinárneho poriadku (právo dať sa zastupovať v disciplinárnom konaní advokátom), teda táto osobitná úprava a nepoužije sa správny poriadok. Krajský súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu týkajúcu sa nedodržania lehoty na vydanie rozhodnutia žalovaného, keď uviedol, že táto lehota má charakter procesnej lehoty a preto jej nedodržanie nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ sa týka žalobcom spochybnenej výšky uloženej pokuty poukázal na ustanovenie § 246 ods. 2 O.s.p., z ktorého vyvodil záver, že uložený disciplinárny trest je správnu úvahou správneho orgánu prvého stupňa, je dostatočne logický a odôvodnený. Skutočnosť, že vo veterinárnej praxi žalobcu došlo k pochybeniu vyplýva aj zo zápisnice z rokovania disciplinárneho senátu a s ním predložených dôkazov. V závere krajský súd zaujal právny názor k otázke zloženia žalovaného orgánu, ktorý rozhodol o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu. Žalobca tvrdil, že napadnuté rozhodnutie nebolo vydané príslušným orgánom v súlade s § 46 správneho poriadku, teda päťčlenné prezídium, ale orgán v rozpore so zákonom zložený zo štyroch riadne zvolených členov a jedného člena (náhradníka) svojvoľne dosadeného do tohto orgánu, na základe čoho tento orgán nemožno považovať za prezídium. Zavedením funkcie náhradníka za člena prezídia tak stanovky ako vnútorný predpis komory prekročili rozsah stanovený zákonom č. 442/2004 Z.z., ktorý nepriznáva orgánom komory voliť si náhradníkov za členov komory. Krajský súd dospel k záveru, že zákon č. 442/2004 Z.z. voľbu náhradníkov prezídia neupravuje a aj keby vzal do úvahy skutočnosť, že vnútorné predpisy môžu upraviť aj voľbu náhradníkov prezídia, z obsahu zápisnice z rokovania XXI. snemu komory a CD záznamu vyplýva, že na tomto sneme náhradníci zvolení neboli. Na základe týchto skutočností krajský súd skonštatoval, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané orgánom v nesprávnom zložení a preto zrušil iba rozhodnutie žalovaného.

4. Proti tomuto rozsudku podal včas žalovaný prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania. Žalovaný v odvolaní uviedol, že krajský súd svoj záver o nezákonomnom postupe žalovaného v súvislosti s doplnením náhradníka prezídia odôvodnil nedostatočne, keďže v odôvodnení rozsudku absentujú akékoľvek vlastné úvahy súdu, z ktorých by bolo možné tento záver vyvodiť. Žalovaný nepoprel skutočnosť, že zákon č. 442/2004 Z.z. neupravuje spôsob doplnenia náhradníka, avšak spôsob, akým bol náhradník do orgánu doplnený bol v súlade so zákonom a stanovami. MVDr. V. A. bol riadne zvolený do pozície náhradníka, hoci to explicitne nepreukazuje zvukový záznam o výsledku hlasovania v sneme. Zdôraznil, že komora nie je štátnym orgánom, ktorý podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR je povinný konať iba v medziach ústavy, v rozsahu a spôsobom ktorý ustanoví zákon. Je samosprávnou stavovskou organizáciou a pri samospráve platí čl. 2 ods. 3 Ústavy, t.j., že každý smie konať čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Ustanovenie § 15 ods. 3 zákona č. 442/2004 Z.z. teda umožňuje komore prijať takú normu, ktorá neodporuje zákonu a ústave vo forme vnútorného predpisu, pokiaľ by vo veci týkajúcej sa organizácii a orgánov komory nastala situácia, s ktorou zákon nepočíta, alebo v ňom chýba spresnenie tejto úpravy. Náhradník bol dosadený spôsobom, ktorý neodporuje zákonu ani ústave, lebo komora pri

doplnení náhradníka neporušila žiaden zákaz ani príkaz ustanovený zákonom či ústavou. Náhradník bol členom dozornej rady, ktorý potom ako prišiel jeden z členov prezídia o svoj mandát, sa riadne vzdal svojho členstva v dozornej rade a tak mu legálne vznikol mandát v prezídiu. Rokovací a volebný poriadok je upravený takým spôsobom, najmä z dôvodu, aby faktickej potreby pri činnosti orgánov komory. Voľbu náhradníkov tak, aby to nebolo v rozpore so zákonom č. 442/2004 Z. z., ponechal pritom na sneme komory, tak ako je to pri voľbe riadnych členov orgánov komory. Členovia komory prejavili svoju vôľu mať náhradníkov orgánov komory prostredníctvom na sneme schváleného Volebného poriadku a následne svojou voľbou, ktorá neodporuje zákonu č. 442/2004 Z.z., na sneme prejavili svoju vôľu kto má byť riadnym členom a kto náhradníkom členov orgánov komory. Krajský súd aj napriek tomu, že mu žalovaný ako dôkaz doručil zápisnicu z voľby členov prezídia, túto v odôvodnení vôbec nespomenul a rovnako nevzal do úvahy ani časť zvukového záznamu zo snemu, v ktorej sa vyhlasuje akt volieb, z ktorého je zrejmé, že sa vyhlasujú voľby kandidátov do prezídia a ich náhradníkov. Žalovaný odkazom na § 250j ods. 3 O.s.p. poukázal na neadekvátnosť výšky náhrady trov konania priznaných žalobcovi, nakoľko je v rozpore so zákonom priznať plnú náhradu trov konania v prípade len čiastočného úspechu žalobcu a zároveň namietal aj to, že úmyslom žalobcu bolo vzhľadom na sídlo jeho právneho zástupcu dosiahnuť čo najvyššie možné trovy.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a § 250ja ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, a to pre procesné pochybenie spočívajúce v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia.

7. Podľa § 491 ods. 1 zákona NR SR č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

9. Podľa ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy.

10. Podľa ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

11. Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

12. Podľa § 247 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

13. Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 18.12.2013 sa konalo zasadnutie prezídia komory. Zo zápisnice o zasadnutí vyplýva, že prezídium zasadalo v zložení: MVDr. R. B. - prezident, MVDr. C. A. - viceprezident, MVDr. C. N., MVDr. Z. D.. Nakoľko piaty člen prezídia MVDr. Q. H. bol na základe vlastnej žiadosti týmto dňom vyčiarknutý z registra komory, na jeho miesto nastúpil náhradný člen prezídia MVDr. V. A.. Keďže MVDr. V. A. bol dňom 19.11.2011 zvolený za

člena dozornej komisie a jeho ustanovenie za náhradného člena prezídia by bolo v rozpore s ustanovením § 17 ods.1 zákona č. 442/2004 Z.z., dňa 18.12.2013 sa členstva v dozornej komisii vzdal. V takto upravenom zložení následne prezídium vydalo rozhodnutie, ktoré je predmetom súdneho prieskumu.

14. Odvolací súd vychádzajúc z dôvodov odvolania preskúmal napadnutý rozsudok z hľadiska správnosti záverov krajského súdu o nezákonnosti rozhodnutia žalovaného z dôvodu jeho nezákonného zloženia a v nadväznosti na to, či odôvodnenie rozsudku krajského súdu spĺňa kritéria zrozumiteľnosti a presvedčivosti týchto záverov.

15. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 442/2004 Z.z., komora je samosprávna stavovská organizácia, ktorá združuje súkromných veterinárnych lekárov vykonávajúcich súkromné veterinárne činnosti na základe zápisu do registra.

16. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 442/2004 Z. z., orgánmi komory sú:

- a) snem,
- b) prezídium,
- c) dozorná komisia,
- d) disciplinárna komisia.

17. Podľa § 15 ods. 3 zákona č. 442/2004 Z.z., podrobnosti o organizácii a orgánoch komory upravia vnútorné predpisy komory. Vnútorné predpisy komory upravia:

- a) spôsoby overovania splnenia podmienok uvedených v § 2 ods. 3,
- b) spôsob vedenia registra,
- c) podrobnosti o disciplinárnom konaní a spôsobe jeho vykonania,
- d) podrobnosti o doručovaní rozhodnutí komory,
- e) zásady etiky súkromného veterinárneho lekára.

18. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 442/2004 Z.z., najvyšším orgánom komory je snem. Právo zúčastniť sa na rokovaní snemu majú všetci členovia komory osobne alebo prostredníctvom písomne splnomocneného iného člena komory.

19. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 442/2004 Z. z. snem rozhoduje o základných otázkach komory, najmä

- a) určuje počet členov prezídia, dozornej komisie a disciplinárnej komisie,
- b) volí tajnou voľbou na tri roky z členov komory prezidenta, viceprezidenta a ostatných členov prezídia, členov dozornej komisie a disciplinárnej komisie; rovnakým spôsobom ich môže odvolať z funkcie,
- c) schvaľuje vnútorné predpisy komory

20. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 442/2004 Z. z. prezídium riadi činnosť komory medzi zasadnutiami snemu. Rozhoduje o všetkých veciach, ak nie sú vyhradené iným orgánom komory. Prezídium má najmenej päť členov. Členstvo v prezídiu je nezlučiteľné s členstvom v dozornej komisii a disciplinárnej komisii.

21. Podľa § 1 Prvej časti (Úvodné ustanovenia) Volebného poriadku Snem volí a odvoláva prezidenta, viceprezidenta, 3 členov prezídia komory a náhradníkov za členov prezídia.

22. Podľa § 8 Tretej časti Volebného poriadku, spomedzi kandidátov, ktorí získali nadpolovičnú väčšinu hlasov, rozhoduje o tom, kto z nich sa stal členom a kto náhradníkom volených orgánov komory, ich poradie podľa počtu odovzdaných hlasov.

23. Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

24. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Kurti v. Turecko - rozsudok z 29. septembra 2005 č. 2507/02, Múčková v. Slovensko - rozsudok z 13. júna 2006 č. 21302/02), je jedným z princípov predstavujúcich neopomenuteľnú súčasť práva na spravodlivý proces aj povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie, pričom sa musí vypoariadať s námietkami uplatnenými účastníkmi konania, a to spôsobom zodpovedajúcim ich závažnosti. Pokiaľ súd v tejto zákonnej povinnosti neobstojí, a to jednak tým, že sa zistenými skutočnosťami alebo tvrdenými námietkami nezaoberá vôbec, alebo sa s nimi vypoariada nedostatočným spôsobom, založí tým nepreskúmateľnosť svojho rozhodnutia. Takýto postup nemožno akceptovať, nakoľko by znamenal otvorenie cesty k ľubovôli v súdnom rozhodovaní a znamenal by porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Procesným právom účastníka konania odzrkadľujúcim aj jeho právo na spravodlivý súdny proces je právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, čo je priamo vyjadrené v povinnosti súdu odôvodniť rozsudok spôsobom upraveným v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p. (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

25. Odvolací súd porovnaním odôvodnenia napadnutého rozsudku z vyššie uvedenými kritériami na jeho zrozumiteľnosť a presvedčivosť dospel k záveru, že krajský súd sa týmito požiadavkami dôsledne neriadil. V odôvodnení rozsudku krajský súd rozsiahlym spôsobom zrekapituloval priebeh disciplinárneho konania, no k zásadným otázkam týkajúcim sa merita veci zaujal len stručné závery stotožňujúce sa s vyjadreniami účastníkov. Z odôvodnenia rozsudku nevyplývajú takmer žiadne vlastné úvahy súdu, na základe ktorých by bolo možné vyvodiť záver o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia. Krajský súd sa s jednotlivými námietkami žalobcu a žalovaného vysporiadal len tak, že argumenty účastníkov prevzal do odôvodnenia rozsudku a po právnej stránke ich zdôvodnil odkazom na príslušné ustanovenia právnych predpisov. Uvedené platí vo vzťahu k žalobným námietkam týkajúcim sa nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, otázky zastúpenia advokátom v disciplinárnom konaní, povahy lehoty na vydanie rozhodnutia, ale aj žalovaným určenou výškou pokuty, no najmä posúdením zákonnosti zloženia orgánu rozhodujúceho o odvolaní žalobcu a prípustnosti inštitútu náhradného člena prezídia. Krajský súd opomenul, že v zmysle čl. 142 ods. 1 ústavy je úlohou všeobecného súdu podávať výklad zákonov, resp. právnych noriem nachádzajúcich sa v zákonoch, pričom mu predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Keďže napadnutý rozsudok krajského súdu neobsahuje náležité právne posúdenie veci, nakoľko právne závery krajského súdu v rozsudku absentujú, resp. sú nedostatočné, je napadnuté rozhodnutie krajského súdu nepresvedčivé a nepreskúmateľné.

26. Vzhľadom k tomu, že odôvodnenie napadnutého rozsudku vyššie uvedené kritéria zrozumiteľnosti a presvedčivosti v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. nespĺňa, odvolací súd napadnutý rozsudok postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

27. K otázke zákonnosti zloženia prezídia komory je potrebné uviesť, že ustanovenie § 15 ods. 3 zákona č. 442/2004 Z.z. komore umožňuje riešiť situácie, ktoré zákon neupravuje, avšak za splnenia podmienky, že úprava v internom predpise nebude v rozpore so zákonom. Týmto vnútorným predpisom je v danom prípade Volebný poriadok. Odvolací súd zastáva názor, že absencia úpravy inštitútu náhradného člena prezídia v zákone č. 442/2004 Z.z. ešte neodôvodňuje záver o nezákonnosti tejto úpravy vo Volebnom poriadku. V predmetnej veci je potrebné vychádzať z účelu ustanovenia § 15 ods. 3 zákona č. 442/2004 Z.z., ktorým je poskytnúť komore priestor na to, aby si sama upravila otázky týkajúce sa organizácie a volieb jednotlivých orgánov tak, aby bola zachovaná ich funkčnosť. Podľa názoru odvolacieho súdu úprava inštitútu náhradného člena prezídia vo Volebnom poriadku nevybočuje z rámca vymedzeného zákonom, keďže je zjavné, že účelom zakotvenia náhradného člena prezídia je zabezpečiť plnenie úloh prezídia, kým nedôjde k riadnemu zvoleniu člena prezídia snemom komory tak, ako to predpokladá § 16 ods. 4 písm. b/ zákona č. 442/2004 Z.z.. Je však potrebné zdôrazniť, že náhradný člen prezídia musí byť snemom riadne zvolený. Pokiaľ táto skutočnosť nie je v konaní bez akýchkoľvek pochybností preukázaná, nemožno prijať ani záver o riadnom zložení prezídia komory.

28. Úlohou krajského súdu bude v ďalšom konaní žalobu v súlade s vyššie uvedeným názorom znova

prejednať, pričom sa bude musieť podrobne vyporiadať so žalobnými dôvodmi aj námietkami žalovaného tak, aby nové rozhodnutie zodpovedalo zákonu vrátane riadneho odôvodnenia rozhodnutia.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.